

De aanleg van de Afsluitdijk

Het einde van de gevaarlijke Zuiderzee

In 1916 vindt er een grote Zuiderzeeramp plaats. Het is ook de tijd van een nieuwe uitvinding: de foto- en de filmcamera. Voor het eerst worden er opnames gemaakt van een overstromingsramp. Al snel is het voor iedereen duidelijk dat de levensgevaarlijke Zuiderzee afgesloten moet worden. De afsluiting van de Zuiderzee wordt ontworpen door Ingenieur Cornelis Lely.

De Zuiderzee wordt heel lang gezien als één van de gevaarlijkste wateren van Nederland. Voordat de afsluitdijk is aangelegd, is de Zuiderzee berucht, er komen al eeuwenlang ernstige overstromingen voor. Lange tijd aanvaardden mensen dit min of meer: 'de zee geeft en de zee neemt' verzuchten ze.

In 1916 vindt er een grote Zuiderzeeramp plaats die dat zal veranderen. Langs een groot deel van de Zuiderzeekust overstromen de dijken. Grote gebieden komen onder water te staan.

Ze stonden hier op de dijk, ze voelden 'm hevig trillen, door het geweld van de natuur. Even later grote afschuivingen: stukken van die dijk schoven gewoon weg, aan de binnenkant de dijksloot in. En om half 4 's ochtends, even verderop de eerste doorbraak. En er volgden daarna nog 9 doorbraken op dit stuk. Water kolkte naar binnen en spoelde achter de dijk diepe gaten uit tot wel 10, 12 meter diep.

Maar in de tijd van de ramp, 1916, worden natuurrampen niet zomaar meer geaccepteerd. Mensen zijn rijker, er is meer industrie en welvaart, kortom er is meer te verliezen bij een watersnoodramp.

Het is ook de tijd van een nieuwe uitvinding: de foto- en de filmcamera. Voor het eerst worden er opnames gemaakt van een overstromingsramp. Omdat het zo nieuw is, vinden mensen het spectaculair: nog nooit heeft men een overstroming van zo dichtbij kunnen zien. Al die foto's en films zorgen ervoor dat veel mensen van een ramp afweten en zich ermee bezighouden.

Al snel is het voor iedereen duidelijk dat de levensgevaarlijke Zuiderzee afgesloten moet worden. Er waren al eerder plannen, maar na de overstroming van 1916 neemt de regering een definitief besluit. In 1918 wordt de Wet tot Afsluiting van de Zuiderzee aangenomen door het kabinet. Er komt een Afsluitdijk waarmee de Zuiderzee voorgoed veiliger is en er zelfs nieuwe polders aangelegd kunnen worden.

De laatste steen van de dijk wordt gelegd in 1932. Grietje Bosker was daarbij. Haar nichtje kan dat navertellen.

Hier zien we tante Grietje, die als eerste over de Afsluitdijk ging. Ze heeft haar kousen en schoenen uitgedaan, en als eerste vrouw sprong ze in de laatste hap keileem die gestort

werd. Ze heeft zo met die dijk meegeleefd altijd en ze is nooit getrouwd geweest, die dijk was eigenlijk alles voor haar, ze had geen man nodig, ze is getrouwd met de afsluitdijk.

De afsluiting van de Zuiderzee wordt ontworpen door Ingenieur Cornelis Lely.